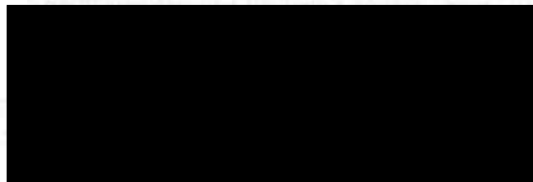

Indítványozó:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: 10/3571-2/2024		
Érkezett: 2024 DEC 30.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 0	Kezeli/írta: Ju

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) c) pontja szerinti felhatalmazása alapján vizsgálja felül a

121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet

a gépjárműsport-rendezvényen részt vevő gépjárművekre kötött felelősségbiztosítás szabályairól

Alaptörvénynek való megfeleléségét, állapítsa meg annak Alaptörvény ellenességét, és az Alaptörvény 24. cikk (3) a) pontja szerinti felhatalmazása alapján, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése szerint, hivatkozva az Alaptörvény „Alapvetés” szakasza M) cikkének (1) és (2); T) cikkének (3); a „Szabadság és Felelősség” szakasza I. cikkének (2); a VIII. cikk (1); XX. cikk (1) és (2) bekezdéseire, és a 2004. évi I. törvény a sportról preambuluma, és ugyanezen törvény 1.§ (2) bekezdésére hivatkozva

semmisítse meg azt.

és / vagy

Az Abtv. 46.§ (3) bekezdése alapján, a határozatában állapítsa meg az Alaptörvény szabályozásából eredő, és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeknek a vizsgált jogszabály nem fellel meg. Nevezetesen, a szabadidősport és a versenysport jogszabályi megkülönböztetésének hiányát, a törvényalkotás hiánypótlásra való felszólítása mellett.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Az indítvány tárgyát képező 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet, hatályba lépésének napjától és azóta folyamatosan, Alaptörvény és más törvényben megfogalmazott és deklarált alapvető jogokat, és jogalkotói célokat sért.

A jogsérelem a sérelmezett jogszabály rendelkezésének hatályosulása folytán az Abtv.) 26§ (2) a) pontja szerinti módon közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be, és az Abtv.) 26.§ (2) b) pontjának megfelelően, nincs jogi lehetőség a jogsérelem orvoslására bírósághoz fordulni. Azaz, a jogsérelem elsősorban nem egy konkrét esettel jellemezhető, hanem a kifogásolt jogszabály hatályosulásának következtében előálló jogi helyzet következményeként.

A törvény hatályba lépésének napja: **2024.06.26.**

Törvényességi határidő, mely letelte előtt az Alaptörvény-ellenes jogszabállyal szemben az Alkotmánybírósághoz lehet fordulni: **180 nap** Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján.

A hatályba lépéstől számított 180 nap lejárata: **2024. 12. 21.**

Az indítvány tárgyát képező 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet, hatályba lépésével jogséreelmet szenvedettek:

- a) A gépjárműsportot szabadidősportként végző társadalmi csoport.
- b) Azok a magánszemélyek, akik a gépjárműsportot szabadidős tevékenységként akár egyénileg, akár csoportosan is végzik.

Az indítványozó személy érintettsége:

Magam, szabadidősport tevékenységet folytatok a gépjárműsport területén, ezért a b) pontban említettek alapján személyes érintettségem fennáll, és ezen keresztül az a) pontban említett társadalmi csoport tagja is vagyok.

A támadott jogszabályi rendelkezés mind az egyén, az egyének és a társadalmi csoport esetében közvetlenül hatályosult.

Személyes érintettségem kifejtése:

Személyes érintettségem bemutatása két szakaszban lehetséges:

- 1) Kapcsolatom a gépjármű-sporttal, annak versenysport, illetve szabadidősport válfajaival.
- 2) A 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet, hatályba lépésével kapcsolatos jelenlegi jogsérelemeim.

A 1) és 2) pontok kifejtése:

- 1) Kapcsolatom a gépjármű-sporttal, annak versenysport, illetve szabadidősport válfajaival:

Személyes érintettségem tekintetében fontos bemutatnom a gépjármű-sporttal kapcsolatos évtizedeket felölelő, e sportágban folytatott tevékenységemet, hogy érthetővé tegyem azt, hogy miért vagyok érintettje az előállt jogszabályi környezetnek.

Gyakorlati kapcsolatom a gépjármű-sporttal 1980-ban kezdődött, előtte érdeklődője és követője voltam a sportág történéseinek. 1980-1987-ig végig járva a versenyzői számlélétrát, a nemzeti rallye bajnokság első osztályáig jutottam. 1980-87-ig igazolt versenyzője voltam a sportágnak. 1988-1996-ig az egyéni karrierépítem nem tette lehetővé a sportág gyakorlati művelését. 1996-tól amatőr-szabadidős szinten kapcsolódtam be ismét a sportág történéseibe, és több szakágában is szerepeltem (szlalom, autocross, rallycross, rallyesprint). Napjainkban ismét szabadidős szinten, alkalmasszerűen művelem a sportágot.

Állításaimat hitelesítő dokumentumok, beadványom befejező részében mellékletként szerepelnek.

1. melléklet

Korábbi gépjármű-sport pályafutásom igazoló iratok másolata.

2. melléklet

Közelmúltból származó rajtlista, mely egy szabadidős jellegű gépjármű-sport eseményen való részvételt igazolja.

3. melléklet

Jelenlegi versenyautóm fényképe.

2) A 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet, hatályba lépésével kapcsolatos közvetlen jogsérelmeim.

A szóban forgó jogszabály, rendelkezéseivel egy olyan helyzetet teremtett, mely ellehetetlenítette számomra a szabadidős gépjármű-sport művelését azáltal, hogy

a)

Általánosan:

A támadott jogszabály kötelező biztosítás megkötését írja elő úgy, hogy a biztosításkötés piaci feltételei nincsenek megteremtve. Nincsenek a biztosítási piacon olyan biztosítók, amelyek lehetőséget adnának a megkövetelt biztosítások piaci alapú megkötésére. Erre 1, azaz egy db biztosító társaság, a [REDACTED] hajlandó, de ez a társaság is csak és kizárólagosan az MNASZ (Magyar Nemzeti Autósport Szövetség (továbbiakban MNASZ)) közvetítésével teszi

azt. Az MNASZ ebből következően abba a monopol helyzetbe került, mely alapján csak és kizárólag az általa engedélyezett események kerülhetnek törvényesen megrendezésre. Ebből viszont az is következik, hogy azok a szabadidős gépjármű-sport rendezvények, amelyek eddig megrendezésre kerülhettek, illetve az MNASZ hatáskörén kívül kerültek megrendezésre, a szóban forgó rendelet által létrehozott jogi környezetben nem kerülhetnek megrendezésre az MNASZ hozzájárulása nélkül. Az MNASZ pedig ezeket a rendezési-szervezési hozzájárulásait elsősorban a tagjai számára adja meg, azaz, ezzel saját szabályozása alá vonja (leginkább tiltja és bojkottálja, bevonva és kihasználva a rendőrségi sport-biztonságellenőrző tevékenységet) a gépjármű-sport szabadidős rendezvényeket is, mely kifejezetten káros hatással van a szabadidős sporttevékenység léteire és kötetlenségére a gépjármű-sport területén. Vagyis, a biztosítási szerződések, illetve az MNASZ hozzájárulásának hiányában szabadidős eseményeknek kell elmaradniuk, vagy azok eleve megrendezhetetlenné válnak. Nem beszélve arról, hogy a szabadidős sporttevékenységek nagyon alacsony szervezési és létszámkeretek között kezdődnek, hiszen a 121/2024 sz-ú rendelet szövegezése szerint, a rendelet hatálya alá tartozik pl. egy saját magánterületen szervezendő „diófa kerülgető e-roller verseny” is, mely jól mutatja a szóban forgó rendelet életszerűtlenségét. A téma az Országgyűlés szintjén, képviselői interpelláció formájában is felmerült, illetve ezzel kapcsolatban egy-í képviselői sajtótájékoztatóra is sor került.

Interpelláció: https://www.facebook.com/reel/1224981111945976?locale=hu_HU

Sajtótájékoztató, mely során közérthetően elmondja Bencze János képviselő Úr a témával kapcsolatosan kialakult jogi, és gyakorlati helyzetet:

https://www.facebook.com/watch/live/?ref=watch_permalink&v=1255959639010026

A fentiek alapján, álláspontom szerint egyértelmű, hogy a szabadidős gépjármű-sport gyakorlása minden érintett, így a magam számára is ellehetetlenült, azaz gyakorolhatatlan.

b)

Konkrét esetekben:

A [REDACTED] nevű szervező 2024.10.26 időponttal versenyt hirdetett, melyen részt kívántam venni. A verseny, a rendőrségi indoklás szerint, többek között a 121/2024 sz-ú kormányrendeletre hivatkozva elmaradt. Álláspontom szerint, ha az esemény megtartását akadályozó tényezők között a rendőrségi felsorolásban szerepel a 121/2024 sz-ú rendelet, akkor ez vitathatatlanul azt jelenti, hogy szabadidős gépjármű-sport tevékenységem a 121/2024 sz-ú rendelet miatt vált akadályozottá.

4. melléklet:

A [REDACTED] szervező által meghirdetett szabadidős jellegű gépjármű-sport esemény plakátja

5. melléklet:

A [REDACTED] szervező által meghirdetett szabadidős jellegű gépjármű-sport esemény elmaradásával kapcsolatos, az érdeklődők számára kiadott szervezői tájékoztatás.

6. melléklet:

A [REDACTED] szervező által meghirdetett szabadidős jellegű gépjármű-sport esemény elmaradásával kapcsolatos rendőrségi tájékoztatás a szervező részére.

Konkrét, személyes érintettségemmel kapcsolatban elmondom, hogy a 121/2024 sz-ú Kormányrendelet hatályba lépése után kialakult helyzet miatt, a szabadidős gépjármű-sport tevékenység jelenével és jövőjével kapcsolatos kérdéseimmel a Magyar Gyorsulási Szövetséghez (MGYSZ) fordultam. Az MGYSZ válaszából álláspontom szerint egyértelműen kiolvasható, hogy a szabadidős gépjármű-sport tevékenység a 121/2024 sz-ú rendelet hatálybalépése és rendelkezései miatt ellehetetlenült. Ebből következően, a MGYSZ és tagszervezetei által szervezett szabadidős gépjármű-sport eseményeken való részvételi lehetőségem, az események megszervezésének bizonytalansága miatt nem garantálható. (a MGYSZ egy országos sportági szövetség a gépjárműsport területén, további adatait lásd a 7. sz-ú mellékletben)

7. melléklet:

A Magyar Gyorsulási Szövetség tájékoztató levele

c)

Egyéb, a 121/2024 sz-ú rendelettel kapcsolatos személyes érintettségem:

Terveim között szerepelt egy szabadidős gépjármű-sport rendezvény megszervezése, annak sikeressége esetén, hagyományteremtő módon történő rendszeres ismétlődéssel. Erre a jövőben, a szóban forgó rendelet hatálya miatt nem kerülhet sor, mely egyrészt anyagi kárt is jelent a leendő szervező részére, másrészt megfosztja az érintett célközönséget a szabadidő hasznos eltöltésének egy lehetőségétől.

d)

Saját sporteszköz értéktelenedése:

A 3. mellékletben látható a saját, családi tulajdonban lévő szabadidős célú sportjárművem, mely több évi munka és jelentős anyagi ráfordítás eredménye. Ennek a sporteszköznek az anyagi és eszmei értéke a 121/2024 sz-ú rendelet hatására szinte nullára esett azért, mert a szabadidős gépjármű-sport rendezvények hiánya miatt nem kihasználható, nem értékesíthető. Továbbá, a szóban forgó rendelet hatásai miatt, a sporteszköz használatára családi programokat sem lehet szervezni, így az egyéni és

a családi, gépjármű-sporttal kapcsolatos szabadidős tevékenység további folytatása nem lehetséges.

A szabadidős sporttevékenységek között nem lehet sem minőségi sorrendet felállítani, sem azokat bármilyen kritériumok alapján rangsorolni. Mindenki olyan szabadidős tevékenységet választhat magának, amely egyénileg a pihenését, egészségmegőrzését és a rekreációját szolgálja. Összehasonlítás képen a horgászatnak és a gépjármű-sportnak is van verseny- és szabadidősport változata, és mindkettő esetében családi programok szerveződnek a szabadidősport változatra. Még gondolati szinten is elképzelhetetlen és szürreális lenne, ha olyan kormányrendelet vagy más jogszabály születne, amely ellehetetlenítené a horgászatra alapuló családi programokat. Márpedig a gépjármű-sport esetében a 121/2024 sz-ú rendelet következményeként ez történt.

Az egyéni érintettségem kapcsán, a támadott jogszabály a következő Alaptörvényben biztosított jogaimban sért:

1.

Az Alaptörvény „Alapvetés” szakasza M) cikkének (1) és (2) bekezdése:

„(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”

Az (1) bekezdés által biztosított jogaim sérülnek akkor, amikor vállalkozás szerűen, az egyéb törvényi előírások betartása mellett, a szabadidős jellegű gépjármű-sport területén, magánszemélyként nem szervezhetek eseményeket sem szórakozási-, sem gazdasági-, sem jótékonyági céllal.

Azért nem, mert az indítványban szereplő és kifogásolt 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet 9.§-a elrendelte egy korábbi kormányrendelet, az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet, -A sportrendezvények biztonságáról- módosítását, mely módosítás során az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet 1.§-át kiegészítette a (d) ponttal, mely kiegészítés következményeként az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet hatályát kiterjesztette a 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet 2. §-a szerinti gépjárműsport-rendezvényekre, ezzel közvetve előírta azt is, hogy az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdésben foglaltakat érvényesnek kell tekinteni az adott sportág szabadidős rendezvényeire is.

„5. § (1) A rendelet hatálya alá tartozó sportrendezvényt csak sportszervezet, szakszövetség vagy sportági szövetség szervezhet.”

Értelmezésem alapján ez azt is jelenti, hogy szabadidős gépjárműsport rendezvényt nem szervezhet, nem rendezhet magánszemély, egyéni vállalkozó, gazdasági társaság, azt csak kizárólagosan sportegyesület, vagy egyéb, más említett sportszervezet teheti meg, ezáltal sérül e területen a szabad vállalkozási jogom, mivel nem vagyok sportszervezet, vagy sportági szövetség. Ad absurdum, e szervezési tevékenységem akkor is tiltott, ha a szervezés baráti-, jótékonyági eseményre, vagy saját magam egyszemélyes gépjármű szabadidősport tevékenységére irányul.

Példa a gépjármű-sport területén tartani kívánt jótékonyági esemény szervezésének nehézségeire a 121/2024 sz-ú rendelet következményeként:

<https://www.youtube.com/watch?v=jWRVOTVB8CI>

A (2) bekezdés által biztosított fogyasztóvédelmi jogaim sérülnek akkor a támadott jogszabály következtében, amikor a jogszabály kötelező jelleggel előírja egy szolgáltatás igénybevételét (biztosítás kötés), ugyanakkor nem rendelkezik ennek szolgáltatóoldali rendelkezésre állásáról, azaz, ha egy biztosító társaság sem lát üzleti lehetőséget az előírt biztosítási termékben, akkor a kötelezően előírt biztosítás nem köthető meg, azaz, a jogszabály adott rendelkezése nem teljesíthető. A jogalkotótól nem csak az lenne elvárható, hogy biztosítsa az előírt kötelezettség teljesíthetőségét, hanem az is, hogy ez úgy valósuljon meg, hogy ebben az esetben is érvényesüljenek a piacgazdaság ismérvei, azaz legyen szabad verseny a biztosítótársaságok között, és az ügyfél (kötelezett) választhasson a biztosítók között. **Vagy, a jogalkotó az ügyfél számára kötelezően előírt szolgáltatást tegye kötelezővé a biztosító társaságok számára is a kínálati oldalon, akár hatósági áron.**

2.

Az Alaptörvény „Alapvetés” szakasza T) cikkének (3) bekezdése

„(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”

Álláspontom szerint a támadott jogszabály az e beadványban felsorolt indokok alapján elvonja az Alaptörvény által biztosított egyes jogaimat. Amennyiben az változtatás nélkül, a jelenlegi formájában fennmarad, abban az esetben egy olyan jogszabályhoz kell alkalmazkodnom további életem során, amely ellentétes az Alaptörvénnyel.

3.

Az Alaptörvény „Szabadság és Felelősség” szakasza I. cikkének (2) bekezdése

„(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.”

Amennyiben elfogadjuk, hogy a sportolás, ezen belül a szabadidősportolás az ember alapvető egyéni joga, akkor ebben az esetben a vitatott jogszabály sérti ezt a jogomat, mert előírásaival olyan feltételeket szab, melyek reálisan nem teljesíthetők, így

gyakorlatilag a sportoláshoz való jogomat elveszi a gépjármű-sport szabadidős gyakorlása vonatkozásában.

4.

Az Alaptörvény „Szabadság és Felelősség” szakasza VIII. cikk (1) bekezdése

„(1) Mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez.”

A gyülekezési jog nincs célhoz kötve, azaz bármilyen békés céllal történő gyülekezés tiltása vagy ellehetetlenítése ellentétes az Alaptörvénnyel. A vitatott jogszabály azzal, hogy a szabadidős gépjármű-sport területére olyan rendelkezéseket ír elő, mely magát a tevékenységet is ellehetetleníti, ezért a tevékenységgel járó gyülekezési jogot is ellehetetleníti, azaz megvonja a gyülekezési jogomat, ha azzal a szabadidős gépjármű-sport tevékenység végzése céljából kívánok élni.

5.

Az Alaptörvény „Szabadság és Felelősség” szakasza XX. cikk (1) és (2) bekezdése

„(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jog érvényesülését Magyarország genetikailag módosított élőlényektől mentes mezőgazdasággal, az egészséges élelmiszerekhez és az ivóvízhez való hozzáférés biztosításával, a munkavédelem és az egészségügyi ellátás megszervezésével, a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával, valamint a környezet védelmének biztosításával segíti elő.”

A támadott rendelet miatt sérül a testi és lelki egészséghez való jogom, mert szabadidős gépjármű-sport tevékenységem esetében azt a 121/2024 sz-ú Korm. rendelet nemhogy nem támogatja a sporttevékenységem támogatásával, hanem nyilvánvalóan akadályozza, illetve ellehetetleníti.

6.

2004. évi I. törvény a sportról

előszavában lefektetett törvényalkotói szándék kimondja, hogy

„Magyarország Országgyűlése kinyilvánítja, hogy minden embernek alapvető joga van a sporthoz, és e jogát az állam biztosítja, függetlenül attól, hogy versenysportról, a szabadidő eltöltéséről, a diák-, egyetemi-főiskolai sportról, a fogyatékkal élők sportjáról vagy az egészség megőrzéséről van szó.”

Magyarország Országgyűlése, mint jogalkotó itt kinyilvánítja, hogy a sportolás, függetlenül annak formájától, alapvető jognak minősül. Ez az alapvető jogom sérül a támadott jogszabály előírásai miatt, mert a sporttevékenységgel kapcsolatban olyan feltételeket támaszt, amely a szabadidősport tekintetében teljesíthetetlen,

indokolatlan és kifejezetten akadályozó, ami ellentétes az Országgyűlés sporttal kapcsolatban kinyilvánított szándékaival.

7.

2004. évi I. törvény a sportról 1.§ (2) bekezdésében foglaltak kimondják, hogy

„Sporttevékenységnek minősül a meghatározott szabályok szerint, a szabadidő eltöltéseként kötetlenül vagy szervezett formában, illetve versenyszerűen végzett testedzés vagy szellemi sportágban kifejtett tevékenység, amely a fizikai erőnlét és a szellemi teljesítőképesség megtartását, fejlesztését szolgálja., illetve versenyszerűen végzett testedzés vagy szellemi sportágban kifejtett tevékenység, amely a fizikai erőnlét és a szellemi teljesítőképesség megtartását, fejlesztését szolgálja.”

Amennyiben a szabadidős gépjármű-sport végzését sporttevékenységnek tekintjük, márpedig a fenti meghatározás és más jellemzői alapján annak kell tekintenünk, akkor az ezt akadályozó bármilyen tiltó, vagy korlátozó szabályozásra úgy kell tekinteni, hogy az ellentétes minden olyan személyes joggal, mely a sportolás érdekében alanyi, alaptörvény által-, vagy egyéb jogszabály által garantálva van. Álláspontom szerint a 121/2024 sz-ú rendelet ebben a tekintetben jogfosztó hatású, azaz sérti a sportoláshoz való alapvető jogom.

Tényállás általános ismertetése:

A rendelet a gépjárműsport-rendezvényen részt vevő gépjárművekre kötött felelősségbiztosítás szabályairól szól, és annak megalkotása során a rendeletalkotó figyelmén kívül hagyta azt a körülményt, hogy a sportolási formák élesen elkülönülnek egymástól abban a tekintetben, hogy a sportolási forma szabadidősport vagy versenysport is lehet. Emiatt a rendelet hatálya egyöntetűen kiterjed a szabadidősportra is, és a versenysportra is. Indítványom lényege, hogy nem vitatom a rendeletben foglaltakat a versenysport tekintetében, de kifogásolom azt a szabadidősport vonatkozásában. Vagyis addig, amíg a rendelet, vagy az általános törvényi sportszabályozás nem tesz különbséget e tekintetben a szabadidősport és a versenysport között, addig álláspontom szerint sérti az Alaptörvény

„Alapvetés” szakaszának

- M) cikkének (1) és (2) bekezdését
 - T) cikkének (3) bekezdését,
- a „Szabadság és Felelősség” szakaszának
- I. cikkének (2) bekezdését,
 - VIII. cikk (1) bekezdését,
 - XX. cikk (1) és (2) bekezdését

továbbá a

- 2004. évi I. törvény a sportról preambulumban lefektetett törvényalkotói szándékot

- 2004. évi I. törvény a sportról 1.§ (2) bekezdésében foglaltakat.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Az Alaptörvény „Alapvetés” szakasza

-M) cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja, hogy

„(1) Magyarország gazdasága az értékt terem tő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaélés sel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”

Az indítványban szereplő és kifogásolt 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet Alaptörvény sértése e tekintetben abban nyilvánul meg, hogy mivel a 9.§-a elrendelte egy korábbi kormányrendelet, az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet, a sportrendezvények biztonságáról módosítását, mely módosítás során az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet 1.§-át kiegészítette a (d) ponttal, mely kiegészítés következményeként az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet hatályát kiterjesztette a 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet 2. §-a szerinti gépjárműsport-rendezvényekre, ezzel előírta azt is, hogy az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdésben foglaltakat érvényesnek kell tekinteni az adott sportág szabadidős rendezvényeire is.

„5. § (1) A rendelet hatálya alá tartozó sportrendezvényt csak sportszervezet, szakszövetség vagy sportági szövetség szervezhet.”

Értelmezésem alapján ez azt is jelenti, hogy szabadidős gépjárműsport rendezvényt nem szervezhet, nem rendezhet magánszemély, egyéni vállalkozó, gazdasági társaság, azt csak kizárólagosan sportegyesület, vagy egyéb, más említett sportszervezet teheti meg. Ezzel kapcsolatban aggályosnak tartom azt, hogy a szervező tekintetében nem érvényesül a szektorsemlegesség, illetve a szervezési jogosultság nem szakképesítéshez, hanem szervezeti formához van kötve. Ezek összeségükben sértik a szabad vállalkozás (1) bekezdésben kinyilvánított lehetőségét. Továbbá, az 5.§ (1) nem teszi lehetővé a versenysportokon kívül eső, gépjárműsportokon belüli, szabadidősport jellegű magán-, baráti-, vagy háziversenyek magánjellegű rendezését sem.

Az Alaptörvény „Alapvetés” szakasza

T) cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy

„(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”

Az indítványban szereplő és kifogásolt 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet Alaptörvény sértése e tekintetben abban nyilvánul meg, hogy a rendelet nem tesz különbséget a szabadidősport és a versenysport között, ezzel a szabadidősportolók részére olyan korlátozásokat, tilalmakat vezet be, amely nem csak akadályozza a szabadidős sporttevékenységet, hanem annak törvényeknek megfelelő végzését legtöbb esetben lehetetlenné is teszi azzal, hogy a szabadidősportra ugyanazokat a törvényi feltételeket írja elő, amelyeket a versenysportra is. Így megfosztja a szabadidősportolókat sportoláshoz való, alaptörvény adta joguktól, amennyiben azt a gépjárműsportok területén kívánják érvényesíteni.

Az Alaptörvény „Szabadság és Felelősség” szakasza

- I. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy

„(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.”

Az indítványban szereplő és kifogásolt 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet Alaptörvény sértése e tekintetben abban nyilvánul meg, hogy a gépjárműsport szabadidős tevékenységre is olyan jogszabályi feltételeket ír elő, amely ellehetetleníti mind az egyéni, mind a csoportos és közösségi szabadidősport tevékenységet, azzal, hogy nem tesz különbséget a szabadidős és a versenyszerű sportolás között, ezzel sérülnek a szabadidős sporttevékenységet végző egyének és közösségek alapvető jogai, amelyek a sporttevékenységhez fűződnek.

Az Alaptörvény „Szabadság és Felelősség” szakasza

VIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy

„(1) Mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez.”

Az indítványban szereplő és kifogásolt 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet Alaptörvény sértése e tekintetben abban nyilvánul meg, hogy a gépjárműsportot szabadidős tevékenységként végzőket megfosztja a közösségi sportolás élményétől is, mely feltételezi a gyülekezés szabadságát. Továbbá, a bevezetett kötelező felelősségbiztosítás hiánya esetén, mely biztosítás a harmadik félnek okozott károkra nyújt fedezetet, nem lehetséges a nézők jelenléte a szabadidősport eseményen. Azért nem, mert ők jelentik a „harmadik felet”, és ha nincsenek, akkor nem lehet nekik kárt okozni. Ha viszont nem lehetnek ott, akkor sérül a gyülekezési joguk, mert nem szabad akaratuk miatt, hanem a jogszabályi környezet miatt nem „gyülekezhetnek” a gépjármű-szabadidősport eseményeken.

Az Alaptörvény „Szabadság és Felelősség” szakasza

XX. cikk (1) és (2) bekezdése kimondja, hogy

„(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”

(2) Az (1) bekezdés szerinti jog érvényesülését Magyarország genetikailag módosított élőlényektől mentes mezőgazdasággal, az egészséges élelmiszerekhez és az ivóvízhez való hozzáférés biztosításával, a munkavédelem és az egészségügyi ellátás megszervezésével, a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával, valamint a környezet védelmének biztosításával segíti elő.”

Az indítványban szereplő és kifogásolt 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet Alaptörvény sértése e tekintetben abban nyilvánul meg, hogy a gépjárműsportot szabadidős tevékenységként végzőket megfosztja a (2) bekezdésben Alaptörvényben, biztosított jogától, ebben Magyarország támogatásától, és ezen keresztül sérül az (1) bekezdésben Alaptörvény által biztosított joga is.

2004. évi I. törvény a sportról

előszavában lefektetett törvényalkotói szándék kimondja, hogy

„Magyarország Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a nemzet közössége a test művelését, a sportot, a nemzet alapértékének, kívánatos célnak tekinti. A nemzet értékei között tartja számon a sport által elért eredményeket, és elismeri a sport egyént és közösséget erősítő értékeit.

Magyarország sportnemzet, amely e törvénnyel is tiszteleg azon tagjai előtt, akik tevékenységükkel dicsőséget, elismerést és megbecsülést szereztek hazánkuknak. Az e törvényben meghatározott célok megvalósítása biztosítja továbbá azt, hogy Magyarország sportoló nemzetté is váljék.

A sport legelőbb is a lelki egészség alapja, amely hozzátartozik az egészséges nemzet, az egészségét megőrizni akaró polgár értékrendjéhez.

A sport a közjó része. Erősíti a közösség tagjainak egymáshoz tartozását, miként az egyén testi és lelki egészségét.

A sport magába foglalja a nemzet által vallott értékeket, az összetartozás és a versenyzés szellemét, a részvételt és a győzelmet, a teljesítmény elismerését, vagyis a munka becsületét, az önfegyelmet és az öngondoskodás fontosságát, az egyén közösségért viselt felelősségét.

Magyarország Országgyűlése kinyilvánítja, hogy minden embernek alapvető joga van a sporthoz, és e jogát az állam biztosítja, függetlenül attól, hogy versenysportról, a szabadidő eltöltéséről, a diák-, egyetemi-főiskolai sportról, a fogytékkal élők sportjáról vagy az egészség megőrzéséről van szó.

Magyarország Országgyűlése elfogadja az Európai Sport Chartát, és sportról szóló törvényét azzal összhangban az alábbiak szerint alkotja meg.”

Az indítványban szereplő és kifogásolt 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet azzal, hogy rendelkezéseivel ellehetetlenítette a gépjárműsport szabadidősportként való gyakorlását, ellentétes hatást váltott ki a 2004. évi I. törvény preambulumban megfogalmazott törvényalkotói célokkal szemben, illetve nem biztosítja az érintettek

sporthoz való jogát a szabadidő eltöltése, azaz szabadidősportként, a gépjárműsport területén.

Továbbá:

„Magyarország Országgyűlése elfogadja az Európai Sport Chartát, és sportról szóló törvényét azzal összhangban az alábbiak szerint alkotja meg.”

A Európai Sport Charta tartalmazza:

1. cikk

1. Minden egyén számára lehetővé kell tenni a sportolást:

a. valamennyi fiatal számára lehetőséget kell biztosítani a testnevelési oktatásban való részvételre és arra, hogy az alapvető sportképességekre szert tehessen;

3. cikk

2. Ösztönözni kell a sport területén az önkéntesség és a mozgalmi jelleg fejlesztését, elsődlegesen a társadalmi sportszervezetek tevékenységéhez nyújtott támogatásokkal.

5. Cikk

Az alapok

A fizikai fittség és az alapvető sportképességek elsajátítása érdekében a fiatalokat ösztönözni kell a sportolásra:

Álláspontom szerint, ha egy jogszabály (121/2024 (VI.10) Korm. rendelet) hatására ellehetetlenül akár 1, azaz egy olyan sportolási lehetőség is, amely a fiatalok sportolási lehetőségeit érinti, akkor elmondható, hogy az adott jogszabály nincs összhangban sem az Országgyűlés fentebb idézett, sporttal kapcsolatos alapelvével, sem az Európai Sport Charta irányelveivel. A szabadidősport bármilyen sportágat tekintve, jelentős szerepet tölt be a fiatalok sporttal való megismertetése és kezdő-haladó szinten való sportolási lehetőségei terén. Gyakorlatilag ez az egyetlen lehetőség a sportágakkal, a sporttal való ismerkedésre. A szabadidős jellegű gépjármű-sportok területén ez utóbbi fokozottan érvényes, tekintve, hogy az érintett fiatalok gépjárművek vezetésére koruknál fogva nem rendelkezhetnek jogosultsággal. A zárt pályás szabadidős események keretében viszont lehetőséget kaphattak a választott gépjárműves sportolás lehetőségére, amely a támadott rendelet hatására, mint lehetőség megszűnt.

Két, videóval illusztrált példa a 10-17 éves korosztály érintettségére:

<https://www.youtube.com/watch?v=NaFwAwRUW8Y&list=PLTM0KNB4PgV2TvcKmsxIDZM-tC8cUb3vB&index=7>

https://www.youtube.com/watch?v=XWVGIIHc_K9I

A 2004. évi I. törvény (Sport törvény) létrejöttkor kiadásra került a törvényalkotó indoklása is, melyben szerepel legalább néhány olyan gondolat, mely alapvető módon kellene, hogy meghatározza a szabadidősport létét és törvényi szabályozottságát:

„1. A sport a modern polgári társadalmakban egyre jobban az emberek mindennapi életének részévé, tömegessé válik, mint a testkultúra, az egészséges életmód része, a szabadidő eltöltésének hasznos módja, a prevenció és a rekreáció eszköze. A sportolás ebben az értelemben az Európai Unió tagállamaiban egyre inkább ún. második generációs állampolgári joggá válik. A szolgáltató állam kötelezettsége, hogy az ország gazdasági-társadalmi teherbíró-képességéhez igazodva - egyre bővülő mértékben - segítse elő, illetve tegye lehetővé a lakosság egészének a sportolás lehetőségét („a sport mindenkié”). Az állam segítő-ösztönző feladata, hogy az élsporton, a versenysporton túlmenően helyezze előtérbe, és fokozottabb mértékben támogassa a szabadidő-, illetve a tömegsportot, a fogyatékos emberek sportját (amely utóbbi az esélyegyenlőség biztosításának is fontos eszköze), valamint a diáksportot, amely jelentős szerepet tölt be az ifjúság erkölcsi, fizikai nevelésében, a személyiség formálásában.

Az állam jogi szabályozó tevékenysége alapvetően a versenyszerűen, illetve szervezeten (elsődlegesen pedig sportszervezet keretében) végzett sporttevékenység körében kaphat szerepet, mégpedig a sportszövetségek-sportszervezetek önszabályozó tevékenységét kiegészítő módon, másodlagosan. A versenyszerű keretekben kifejtett, illetve **szervezett sportolás ugyanis az autonóm civiltevékenység része, amelybe állami beavatkozásnak csak kiegészítő jelleggel van helye.**”

„Általános szabályok

Az 1. §-hoz

...sem az Európai Sport Charta, sem a külföldi sporttörvények nem vállalkoznak arra, hogy tartalmilag meghatározzák, hogy mi a sport, illetve a sportot milyen sportágak keretében lehet űzni. Nem vállalkozik erre a törvény sem, mert ez nem lehet az állami jogi szabályozás tárgya. Az egyes országok történelmi hagyományai alapján a különböző országokban más és más minősül sportnak, a technikai fejlődéssel is új és új sportágak keletkeznek (pl. repülősportok, az ún. extrém sportok is állandóan bővülnek).

A nem versenyszerűen, hanem „pusztán” a szabadidő eltöltéseként sportoló tevékenysége különösebb jogi szabályozást nem igényel, ezért a törvény a versenyszerűen sportolóra, illetve a sportszervezet keretében szervezeten sportolókra nézve állapít meg elsősorban jogokat és kötelezettségeket.”

Amennyiben elfogadjuk a Sport törvény jogalkotójának fent kiemelt gondolatait, akkor abból álláspontom szerint az következik, hogy:

1.

A sportolás állampolgári jog.

Az Alaptörvény egyik funkciója, hogy betűjével és szellemiségével garantálja az ország polgárainak állampolgári jogait. Ha ezek a jogok adott esetben egy jogszabály hatályosulásával sérülnek, akkor az sérti az Alaptörvény betűjét és/vagy szellemiségét, vagyis, Alaptörvény ellenes.

2.

Az államnak a sport szabályozásában csak kisegítő jelleggel van szerepe.

Ha egy jogszabály olyan módon és mélységben avatkozik be a sport szabályozásába, amely előírásaival ellehetetleníti a sportolás egyes területeit, akkor elmondható, hogy az adott jogszabály létrehozásával, a jogalkotó túlterjeszkedett hatáskörén, és semmibe vette az „autonóm civil tevékenység” létjogosultságát.

3.

A nem versenyszerűen, hanem „pusztán” a szabadidő eltöltéseként sportoló tevékenysége különösebb jogi szabályozást nem igényel, illetve maga a sportról szóló törvény elsősorban a versenysportra állapít meg jogokat és kötelezettségeket.

Itt felvetődik a kérdés, hogy akkor a sport törvény, vagy általában minden olyan törvény, amely a sporttevékenységet szabályozza, mikor érvényes a szabadidősportra is, és mikor nem? Erre három válasz lehetséges, vagy minden esetben érvényes, vagy egyik esetben sem érvényes, vagy csak azokban az esetekben érvényes, ha ezt a jogalkotó a jogszabály szövegében jelzi.

Mivel a sport törvény jogalkotója úgy fogalmaz, hogy „...a törvény a versenyszerűen sportolóra, illetve a sportszervezet keretében szervezeten sportolókra nézve állapít meg elsősorban jogokat és kötelezettségeket.”, ezért a három válasz közül a „minden esetben” variáció nem elfogadható. A három válaszból kizárhatjuk az „egyik esetben sem” választ, mert ez sem fedi a valóságot. Tehát válaszként csak az maradhat, hogy „csak azokban az esetekben érvényes, ha ezt a jogalkotó a jogszabály szövegében jelzi”.

A 121/2024 sz-ú Korm.rendelet a sportélet egy részét kívánja szabályozni, a gépjármű-sportok területét, de nem tesz különbséget a szabályozás tekintetében a versenysport és a szabadidősport között. Ha a sportszabályozásban kiindulópontnak tekintjük a 2004. I. törvényt (sport törvény), akkor a sportot szabályozni kívánó jogszabályok megalkotása során is figyelembe kellene venni a sport törvény indoklásában leírtakat, miszerint a szabadidősport különösebb jogi szabályozást nem igényel, azaz, ha egy jogszabályalkotó mégis szabályozni szeretné a szabadidősportot, akkor azt az adott jogszabály szövegében jelezni kellene.

A támadott jogszabály amellet, hogy több sportoláshoz kapcsolódó alapvető jogot is sért, a tekintetben is kifogásolható, hogy alkotója figyelmen kívül hagyta a verseny- és szabadidősportok közötti lényeges jogállásbéli különbségeket és szándéka tekintetében nem tette egyértelművé a jogalanyokat, akikre a jogszabály vonatkozik.

Ezáltal, a 121/2024 (VI.10) Korm. rendelet nem csak az Alaptörvényt sérti, de ellentétes az Európai Sport Charta irányelveivel, a 2004. I. törvény céljával, és az annak indoklásában lefektetett sportirányítás-szabályozás elveivel is.

2004. évi I. törvény a sportról 1.§ (2) bekezdésében foglaltak kimondják, hogy

„Sporttevékenységnek minősül a meghatározott szabályok szerint, a szabadidő eltöltéseként kötetlenül vagy szervezett formában, illetve versenyszerűen végzett testedzés vagy szellemi sportágban kifejtett tevékenység, amely a fizikai erőnlét és a szellemi teljesítőképesség megtartását, fejlesztését szolgálja., illetve versenyszerűen végzett testedzés vagy szellemi sportágban kifejtett tevékenység, amely a fizikai erőnlét és a szellemi teljesítőképesség megtartását, fejlesztését szolgálja.”

Indítványomban foglaltak szerint, nem teljesül a szabadidő „kötetlen” eltöltésének feltétele, ha valaki a szabadidősportot a gépjárműsportágak valamelyikében szeretné gyakorolni akkor, amikor azt nem, hogy kötetlenül, de a 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet által kifejezetten akadályoztatva teheti csak, vagy egyáltalán nem teheti.

A kifogásolt 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet által kiváltott, jogértelmezés szempontjából problémás gyakorlati jelenségek:

A kifogásolt rendelet a 3.§-ában előírja a kötelező felelősségbiztosítás meglétét a gépjárművekre és a szervezőre vonatkozóan, ha a rendezvény megfelel a 2.§-ában meghatározott kritériumoknak.

A felelősségbiztosítás természetéből fakadóan olyan károk megtérítésére terjed ki, amelyet a biztosított saját felelőssége körében harmadik félnek okoz.

A gépjárműsport rendezvényeken harmadik félnek (a rendeletalkotó feltételezhető szándéka szerint) alapvetően a rendezvény nézői minősülnek. Annak ellenére, hogy a jogszabály előírásait nem teszi függővé attól, hogy a rendezvény nézők előtt-, vagy azoktól elzártan zajlik, a rendelet hatályba lépése utáni időszak gyakorlatában az figyelhető meg, hogy a szabadidős rendezvények során a biztosításkötést úgy kerülik ki, hogy a rendezvényekről a nézőket kizárják, mondván, hogy ha nincs néző akkor nincs harmadik fél sem, így nincs kinek károkat okozni, ergo biztosítási kötelezettség sincs. Nyilvánvaló, hogy a biztosítást előíró és általam kifogásolt rendelet ilyen esetet nem ismer, és zártkörű rendezvény esetében sem enged kivételt a rendelkezései alól.

A másik, gyakorlatban megfigyelhető jogértelmezéssel kapcsolatos jelenség abból következik, hogy a vitatott rendelet a 9.§-ában elrendelte a gépjárműsportok

beemelését az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet hatálya alá, amely a gépjárműsport-rendezvények engedélyezése terén nagyságrendekkel növelte meg a Rendőrség szerepét. A Rendőrség viszont, területi illetékességek szerint más, és más súllyal ítéli meg ebben a szerepét. Az egyik szélsőség, hogy van, ahol megköszönik a rendezvény bejelentését, de érdemben nem foglalkoznak vele, máshol pedig mindent megtesznek annak betiltása érdekében abban a szellemben, hogy „ha nincs rendezvény, akkor probléma sem lehet belőle”.

Mindezekon felül, az MNASZ (Magyar Nemzeti Autósport Szövetség), mint országos szakszövetség, a kifogásolt rendelet hatásait saját anyagi- és egyéb hasznai érdekében úgy értelmezi és úgy használja ki, hogy törekvései szerint MINDEN autós sportesemény (függetlenül attól, hogy az szabadidős, vagy versenysport) és infrastruktúra (épített versenypályák, ideértve a magántulajdonú infrastruktúrát is) a saját hatásköre alá kerüljön, együttműködve ebben a magyar Rendőrséggel.

A fent leírt jelenségek alapján elmondható, hogy a 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet a jogértelmezés, a jogegyenlőség és jogbiztonság terén is negatív hatásokat eredményezett.

Egyéb körülmények:

Sem az Alaptörvény, sem a sportról szóló törvény a sportoláshoz való jog tekintetében nem tesz különbséget sem a sportolás jellege (szabadidősport, versenysport) között, sem a sportágak között, azaz, a sportoláshoz való jog független a sportolás jellegétől és a sportágaktól. A sportról szóló 2004. évi I. törvény 1.§ (2) bekezdésében a sportolás fogalmát így határozza meg:

„Sporttevékenységnek minősül a meghatározott szabályok szerint, a szabadidő eltöltéseként kötetlenül vagy szervezett formában, illetve versenyszerűen végzett testedzés vagy szellemi sportágban kifejtett tevékenység, amely a fizikai erőnlét és a szellemi teljesítőképesség megtartását, fejlesztését szolgálja.”

A szabadidősport vonatkozásában fontos meghatározás szerinti kitétel, hogy „kötetlenül”, vagyis lehetőleg minél kevesebb szabállyal megkötötten.

A gépjárműsportot megnevezésében is sportnak minősítik a fentebb idézett, rá vonatkozó jogszabályok. Ez azért fontos, mert a szóban forgó rendelet jogsértése esetében, a gépjárműsport szabadidős célú gyakorlása esett az álláspontom szerinti jogsérelem áldozatává.

A fentebb idézett jogszabályok együttes értelmezése alapján kijelenthető, hogy a jelenleg érvényben lévő szabályozás szerint nem lehet a szabadidős gépjárműsport

vonatkozásában saját szervezésű, kötetlen eseményeket rendezni és lebonyolítani magánszervezés keretében, ugyanis ezek rendezését, szervezését az 54/2004. (III. 31.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdésben foglaltak alapján, csak sportszervezet, szakszövetség vagy sportági szövetség szervezhet, továbbá a 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet 2.§-a gyakorlatilag minden gépjárműsport tevékenységet lefed. Ez azt jelenti, hogy szabadidős gépjárműsport tevékenység sem magánterületen, sem épített pályán, sem törvényesen lezárt közúti szakaszon, sem saját földterületen semmilyen formában nem szervezhető, még baráti találkozó szintjén sem, csak sportszervezeti rendező, szervező által. Ezzel ellentétes az a természetes és normális állapot, melyben az egyéb sportágak esetében ez minden további nélkül megtehető. Csak, hogy néhány szabadidős tevékenység keretében művelt sportágat említsek, futás-kocogás, labdajátékok, úszás, téli sportok, evezés, horgászat és ad absurdum a sakkozás a tereken. Extrém sportok esetében (veszélyes üzem) a síelés, sziklamászás, sárkányrepülés, vadvízi kajakozás, ejtőernyőzés, hőlégballon, sportrepülés stb.

A jelenlegi szabályozás ellehetetleníti az autós-motoros pályák azon gyakorlatát is, mely szerint egyes napokon nyílt „pályanapokat” tartanak azok számára, akik a saját gépjárművükkel, biztonságos körülmények között szeretnék vezetői képességüket, sport tudásukat javítani, fejleszteni, kikapcsolódni, illetve lehetetlenné vált az un. vetéstechnikai tréningek (csúszós pálya stb.) rendezése és szervezése, mert azokat legvalószínűbben nem sportszervezetek, hanem gazdasági vállalkozások szervezik. Mindezeket nem mellesleg, a közlekedésbiztonság javítása céljából is.

Ilyen vezetéstechnikai tréningeket a Magyar Autóklub is szervez gazdasági tevékenység keretében, a saját pályáján, mely tevékenységét álláspontom szerint a jogszabályi szövegezés alapján, az előírt biztosítások hiányában nem folytathatja, mert tevékenységét lefedi a 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet 2.§-a, továbbá nem sportszervezet, így nincs jogosultsága erre.

A jelenleg érvényes szabályozásból az is kiolvasható, hogy a jogszabályok különbséget tesznek sportágak között, azok szabadidős gyakorlásának szigorított feltételeinek meghatározásával, vagy éppen nem meghatározásával.

121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet előírja a gépjárműsport rendezvények feltételéül (így annak szabadidősport jellegű rendezvényeire is) a meglévő felelősségbiztosítást mind a versenyző, mind a rendező részéről.

Jelen esetben, indítványom megírásának idején, biztosítói körökből származó megbízható információim alapján, ezeknek a biztosításoknak a megkötése oly mértékben korlátozott, hogy az szintén sérti a fentebb részletezett állampolgári és vállalkozási jogokat. Nevezetesen, azok a biztosítási formák, amelyek megfelelnek a 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet előírásainak, azok csak és kizárólag a Magyar Nemzeti Autósport Szövetséggel (MNASZ) partneri viszonyban álló [REDACTED] biztosítónál köthetők meg, és azok is csak(!) az MNASZ-en keresztül, mint közvetítő szervén keresztül, és csak és kizárólag azon sporteseményekre, amelyet az MNASZ engedélyez és regisztrál. Az egyéb biztosító társaságok elzárkóznak a szóban forgó

kormányrendeletben előírt biztosítások megkötésétől, mely üzleti szempontból nem indokolható.

A szabadidős gépjárműsport jellemzően nem az MNASZ keretein belül, illetve nem sportegyesületi tagság keretei között működik (működne), illetve nem csak és kizárólagosan az MNASZ által engedélyezett rendezvényeken zajlik, ezért a rendelet, fentiek miatti teljesíthetetlensége révén is sérülnek a fentebb részletezett Alaptörvény által biztosított alapvető sportolással kapcsolatos jogok.

Az MNASZ keretein (és általában az országos sportszövetségek keretein) belül a gépjárműsport (és egyéb sportágak) amatőr- és hivatásos versenyzőinek versenyeztetése folyik, nemzeti bajnokságok formájában. A szabadidősportot űző személyek nem minősülnek versenyzőknek.

2004. évi I. törvény a sportról, 1. § (4)

„A versenyző vagy amatőr sportoló vagy hivatásos sportoló.”

A 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet által előírt biztosítási kötelezettség megköthetőségével, illetve megköthetetlenségével kapcsolatosan kialakult jelen biztosításpiaci helyzetért az MNASZ aktívan tehetett, mivel a jelen állapot annak érdekeit szolgálja. Leginkább azzal, hogy így a biztosításon keresztül is érvényesítheti akaratát és növelheti befolyását a gépjárműsport szabadidős válfaja felett is (a versenysport mellett). Az MNASZ e szándéka és tevékenysége hosszú évekre, évtizedekre visszamenően lekövethető, és pusztán anyagi szempontok miatt minden szakmaiságot mellőzve, ezért képes volt és képes, az általa Magyarországon vezetett sportágat tönkre tenni, és romboló tevékenységéhez a 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet öncélúan felhasználni. Nagy valószínűséggel és joggal feltételezhető, hogy mint az autósport magyarországi szakszövetsége, a rendelet megalkotásában konzultációs szinten részt vehetett, és ennek során a rendelet szövegezését abba az irányba befolyásolhatta, hogy az a saját- a szabadidősport szempontjából káros- érdekeit is képviselhette.

Álláspontom és a Magyarországon működő egyéb sportszövetségek elvi tevékenységének részleges ismeretében, az országos sportszövetségek tevékenységüket elsősorban és csaknem kizárólagosan a versenysport szervezésében, koordinálásában és szabályozásában fejtik ki. A szabadidősport közfeladatilag nem az országos sportági szakszövetségek alá tartozik, hanem az e téren közfeladatokat ellátó szervezethez, a Nemzeti Diák-, Hallgatói és Szabadidősport Szövetséghez (NDHSZ).

<https://ndhsz.hu/fooldal/szovetsegunk/>

Álláspontom szerint, ezen indítványomban kifogásolt 121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet jelenlegi szövege rámutat a 2004. évi I. törvény a sportról, azon hiányosságára is, mely szerint az, nem határozza meg a szabadidősport fogalmát, és nem állapítja meg annak jogállását annak ellenére sem, hogy 41 helyen említi és hivatkozik rá. Különböző sportszervezetek alapszabályaikban és egyéb szabályzataikban is említik a szabadidősportot anélkül, hogy bárki is ismerné annak

jogállását. Nem is ismerhetik, mert az legjobb tudásom szerint nincs jogszabályi szinten definiálva. Emiatt keletkezhetnek olyan anomáliák, hogy a versenysport szabályozására hozott jogszabályokat erőltetnek rá a szabadidősportra.

Példaként hozom fel, a 2004. évi I. törvény 65.§ (4) bekezdését, amely így szól:

„(4) Kizárólag a szakszövetség, vagy az országos sportági szövetség előzetes írásbeli hozzájárulásával tartható olyan sportrendezvény, amelynek résztvevői a versenyzés során fokozott veszéllyel járó tevékenységet folytatnak (veszélyes üzem). A szakszövetség, vagy az országos sportági szövetség a hozzájárulását nem tagadhatja meg, ha a sportrendezvény lebonyolítása a sportág hazai és nemzetközi versenyszabályzatában, valamint egyéb szabályzataiban meghatározott biztonsági előírásoknak megfelel, és megtartása a sportág versenyrendszerének (bajnokság) működtetését nem veszélyezteti.”

Ha ezt a szabályozást szabadidősport szempontjából értelmezzük, akkor abból az következik, hogy egy extrém szabadidős sportoló, síelő, hegymászó stb. vagy egyéb más veszélyes sportot szabadidősportként művelő, sportegyesületi tagsággal nem rendelkező egyén, vagy csoport, a saját sportáguk szakszövetségének engedélye nélkül nem rendezhetnek saját baráti társaságuknak sem versenyt. Például: síelők esetében a Mátrában egy téli üdülés során, illetve be kell tartaniuk a sportágra vonatkozó nemzetközi és nemzeti sport és biztonsági szabályokat. Ez nem életszerű és nem is tartja be senki. Vagyis mindenképpen jelezni kellene a sportra vonatkozó jogszabályokban, hogy az milyen mértékben, vagy egyáltalán vonatkozik-e a sportágak szabadidős művelésére.

A szabadidősport jelentősége és társadalomban betöltött szerepe:

Indítványom nem lenne teljes, ha nem tartalmazna a szabadidősport jelentőségéről és társadalomban játszott szerepéről történő hivatkozásokat.

A szabadidősportnak ugyan jelenleg nincs törvényi definíciója és jogállása (a sportról szóló törvény hiányossága miatt), de ezzel kapcsolatban számos megfogalmazás létezik. A Nemzeti Diák-, Hallgatói és Szabadidősport Szövetség (NDHSZ), mint a szabadidősporttal kapcsolatos közfeladatok ellátására jogosult szervezet felfogása szerinti az egyik ilyen megfogalmazás:

„Szabadidősport vagy rekreációs sport: a „sport for all” angol meghatározáshoz áll közel, „Olyan sporttevékenységet jelent, amelyet „a szabadidőnkben kikapcsolódás, felfrissülés, illetve egészségünk óvása, teljesítőképességünk megőrzése, vagy növelése céljából végzünk”. A szabadidősport célja és részvételi motivációja egyaránt lehet az egészség megőrzése, fejlesztése, a közösség, az élmény, a sport/mozgás szeretete és ezzel együtt az egyéni teljesítmény fokozása vagy a versenyzés is.”

Ugyanakkor a tudományos kutatások egyik területe is a szabadidősport.

Ezzel kapcsolatos hivatkozások:

https://real.mtak.hu/152603/1/MSTTSzemle_2022_3_09.pdf

<https://journals.lib.pte.hu/index.php/mm/article/view/1375/1219>

<https://unipub.lib.uni-corvinus.hu/201/2/Szabo115.pdf>

121/2024. (VI. 10.) Korm. rendelet hatályba lépése által, illetve a gépjárműsport szabadidős változatának aránytalan korlátozása által kiváltott társadalmi reakciók:

Ezek a teljesség igénye nélkül, és a politikai vonatkozásoktól elhatárolódva:

https://www.facebook.com/reel/2195572560827090?locale=hu_HU

<https://www.facebook.com/watch/?v=1343286446450524>

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1062703539191905&set=a.468027611992837>

https://www.youtube.com/watch?v=pNf9S_VeAW8

Parlamenti interpelláció a témában:

https://www.youtube.com/watch?v=1Jz_WiuqDNw

A szabadidősport kérdéskörével kapcsolatos, Nemzeti Diák-, Hallgatói és Szabadidősport Szövetség (NDHSZ) állásfoglalása, mely a HM Sportért Felelős Államtitkársággal történt egyeztetés után született, az indítványozó által kezdeményezett véleménykérés nyomán.

Mielőtt jelen indítványom megfogalmaztam az Alkotmánybíróság felé, kérdéseket tettem fel a NDHSZ-nek azzal a céllal, hogy a szabadidősport jogállásának törvényi meghatározásának hiányában, a gyakorlati működésük során hogyan alkalmazzák a szabadidősport fogalmát, illetve mit gondolnak annak szabadságáról vagy kötöttségéről. Az NDHSZ válaszát tartalmi változtatás nélkül idézem, csak a jobb érthetőség miatt a tagolásán változtattam, illetve a dőlt betűkkel írt részekben kommentálok azt.

e-mail:

Tisztelt ... (indítványozó!)

Köszönjük a türelmét! Csatoltan küldöm a Sportért Felelős Államtitkársággal is egyeztetett válaszainkat.

Üdvözléttel:
K. G.

-----Original Message-----

Sent: Friday, October 18, 2024 6:37 PM

To: iroda@ndhsz.hu

Subject: RE: ndhsz "Szabadidősport"

Indítványozó kérdése:

A 2004. I. törvényen kívül, esetlegesen milyen más törvény szabályozza a szabadidős sporttevékenységeket?

NDHSZ válasza:

A sportról szóló 2004. évi I. törvényen (a továbbiakban: Stv.) kívül, más törvény nem szabályozza a szabadidős sporttevékenység fogalmát. Explicit módon az Stv. sem adja meg a szabadidős sporttevékenység fogalmát.

A sporttevékenység jelenleg hatályos meghatározása:

„Sporttevékenységnek minősül a meghatározott szabályok szerint, a szabadidő eltöltéseként kötetlenül vagy szervezett formában, illetve versenyszerűen végzett testedzés vagy szellemi sportágban kifejtett tevékenység, amely a fizikai erőnlét és a szellemi teljesítőképesség megtartását, fejlesztését szolgálja.”

A jogalkotó az Stv. keretein belül nem szabályozza a szabadidő eltöltéseként kötetlenül vagy – bizonyos kivételektől eltekintve – szervezett formában végzett sporttevékenységet. Az állampolgárok ilyen jellegű tevékenységét törvényi szinten szabályozni indokolatlan és aránytalan.

Megjegyzésem (Indítványozó):

Értelmezésem szerint ez azt jelenti, hogy a szabadidősport törvényi szinten való szabályozása ellentmond a szabadidősport lényegének és kötetlenségének. Vagyis, mivel a versenysport törvényi szabályozást igényel, ezért a gyakorlatban fontos, és elviekben is helyes megkülönböztetni a szabadidősportot a versenysporttól törvényalkotói szinten.

Indítványozó kérdése:

Az Önök szabad felfogásában, vagy számomra nem ismert törvényi megfogalmazás szerint, működésük alapjaként, hogyan definiálják a szabadidősport fogalmát?

NDHSZ válasza:

A sportról szóló 2004-es I. tv. 41. helyen említi a szabadidősportot, hivatkozik rá, de sehol sem definiálja. A fellelhető definíciók közül az alábbi áll hozzánk a legközelebb, amely nem rendelkezik ugyan törvényi megerősítéssel, de mindenképpen életszerűnek találjuk:

Szabadidősport vagy rekreációs sport: a „sport for all” angol meghatározáshoz áll közel, „Olyan sporttevékenységet jelent, amelyet „a szabadidőnkben kikapcsolódás, felfrissülés, illetve egészségünk óvása, teljesítőképességünk megőrzése, vagy növelése céljából végzünk”.¹ A szabadidősport célja és részvételi motivációja egyaránt lehet az egészség megőrzése, fejlesztése, a közösség, az élmény, a sport/mozgás szeretete és ezzel együtt az egyéni teljesítmény fokozása vagy a versenyzés is.

Indítványozó kérdése:

Milyen törvényi szabályok vonatkoznak a szabadidősport témakörébe tartozó rendezvények szervezésére, lebonyolítására, vannak-e részvételi létszámkorlátok a rendezvényszervezés vonatkozásában? Mi minősül rendezvénynek, esetlegesen a résztvevők számához köthetően?

NDHSZ válasza:

Az Stv. 77. § szakasza tartalmazza a törvény értelmező rendelkezéseit. A 77. § u) pontja alapján sportrendezvénynek minősül, minden

„a versenyrendszerben vagy azon kívül, sporttevékenység végzése céljából tartott sportesemény, verseny, mérkőzés és az azt közvetlenül megelőző másfél óra, valamint az azt közvetlenül követő másfél óra”

a törvény nem tesz különbséget a résztvevők számát vagy a sportrendezvény jellegét illetően. A sportrendezvények szervezésével kapcsolatos szabályokat az Stv. X. fejezete tartalmazza, továbbá a sportrendezvények biztonságáról szóló 54/2004. (III. 31.) számú Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet).

A jogalkotó sportrendezvények biztonsága tárgyában alkotott szabályai - többek között - az adott sporttevékenység, és a rendezvény körülményeiből (résztevők száma, biztonsági kockázatok, stb.) fakadó sajátosságok alapján támaszt feltételeket a szervező felé, amelyek a sportrendezvény biztonságos megtartását szolgálják. A sportrendezvényekre vonatkozó speciális szabályokon túl, a rendezvényeknek meg kell felelniük a mentésről szóló 5/2006. (II. 7.) EüM rendeletben foglaltaknak, valamint az egyéb jogszabályokban felsorolt feltételeknek is.

Indítványozó kérdése:

A szabadidősportok jellemzően nem sportágspecifikusan szerveződnek, ezért felvetődik a kérdés, hogy az egyes sportágak országos szakszövetségeinek van-e, lehet-e beleszólásuk a

szabadidősportként üzött sportág(ak) szabályozásába, annak ilyen módon történő esetleges korlátozásába?

NDHSZ válasza:

A Stv. 22. § (1) bekezdése szerint a szakszövetség alapvető feladata:

- a) szabályzatok kiadásával biztosítani a sportág rendeltetésszerű és a nemzetközi sportszövetsége szabályzatainak megfelelő működését,
- b) a sportág nemzetközi szabályaival összhangban kialakítani a sportág versenyrendszerét, e versenyrendszer alapján szervezni a sportág versenyeit (pl. megrendezni az országos bajnokságot, a magyar kupát stb.), meghatározni a sportág hazai versenynaptárát és nemzetközi versenyeken, mérkőzéseken való részvételét,
- c) részt venni a sportág nemzetközi szövetségének munkájában, szervezni a sportág részvételét a nemzetközi sportkapcsolatokban,
- d) működtetni a nemzeti válogatott kereteket, elősegíteni a sportágához tartozó sportolók részvételét a nemzetközi sporteseményeken,
- e) meghatározni a sportág stratégiai fejlesztési koncepcióit (ideértve az utánpótlás-nevelés fejlesztését is) és gondoskodni ezek megvalósításáról,
- f) képviselni a sportág érdekeit az állami szervek, a sportköztestületek, a többi sportszövetség, más egyesületek, szövetségek előtt, valamint a nemzetközi sportéletben,
- g) az alapszabályában meghatározott módon szolgáltatásokat nyújtani tagjainak; közreműködni a tagok közötti viták rendezésében, elősegíteni a sportágában működő sportszakemberek képzését és továbbképzését – ideértve a gyermekekkel való bánásmóddal, a gyermekekkel és a szülőkkel való kommunikációval kapcsolatos továbbképzést is –,
- h) meghatározni a sportág utánpótlás-fejlesztési koncepcióját és gondoskodni annak végrehajtásáról,
- i) a 23. § (1) bekezdés d) pontja szerinti szabályzatában meghatározottak alapján ellenőrizni az adott sportág versenyrendszerében szervezett, vagy versenynaptárában egyébként szereplő sportrendezvények biztonságos lebonyolítását,
- j) nyertes pályázat esetén a kiemelt nemzetközi sportrendezvények magyarországi megrendezésével összefüggő állami feladatok ellátásában való közreműködés.

Az Stv. 22. § (2) h) pont alapján a szakszövetség ugyanakkor sportágában elláthat szabadidős sporttevékenységgel összefüggő feladatokat is. Ez a rendelkezés azonban csupán lehetőséget biztosít a szakszövetségek számára a szakszövetség működését kiterjeszteni sportágspecifikus szabadidősportos feladatok ellátására. A „szabadidősportként üzött sportág(ak) szabályozásába való beleszólást, annak esetleges korlátozását” nehezen értelmezhető, **annyi ugyanakkor leszögezhető, hogy a szakszövetségi versenyrendszerbe nem tartozó szabadidős sportrendezvények tekintetében a szakszövetség nem gyakorolhatja szakszövetségi jogosultságait.**

Megjegyzésem (Indítványozó):

„...annyi ugyanakkor leszögezhető, hogy a szakszövetségi versenyrendszerbe nem tartozó szabadidős sportrendezvények tekintetében a szakszövetség nem gyakorolhatja szakszövetségi jogosultságait.”

Ezt fontos gondolatnak tartom a szabadidősport korlátozása és szabályozása szempontjából, mert a káros szabályozási és korlátozási törekvések, a gépjárműsport esetében elsősorban a sportág szakszövetsége irányából tapasztalhatók. Az NDHSZ ezen véleménye is igazolja a szabadidősport és a versenysport törvényi megkülönböztetésének szükségességét.

A Stv. 22.§ (2) h) pontja szó szerint az utánpótlás kérdéskörre vonatkozik, ugyanakkor a szabadidősportnak csak egyik összetevője az utánpótlás nevelés. Ugyanúgy részt vesz ebben a sportolási formában a fiatal- mellett az aktív-, illetve az idősödő korosztály is, akik már irreleváns réteget képviselnek az utánpótlás szempontjából.

Indítványozó kérdése:

Az Önök véleménye szerint, az autó-motorsport üzhető-e, a szabadidősportok keretében?

NDHSZ válasza:

Álláspontunk szerint a törvényi rendelkezések -a fentiek mentén - az autó-motorsportban sem tiltják, korlátozzák, vagy zárják ki a szabadidősport rendezvények, események szervezését ,de felhívjuk a figyelmet arra, hogy az autó és motorsport veszélyes üzem, fokozottan sérülés- és balesetveszélyes, a gépjárművek vezetése, használata pedig további, az állami sportigazgatáson túlmutató jogszabályi környezetben szabályozott tevékenység (pl. vezetési jogosultság megszerzése, közúti szabályok, és azok megsértéséhez kapcsolódó jogkövetkezmény- rendszerrel együtt) és mivel a legtöbb esetben közterület használattal jár, nagyon körültekintően kell ilyen típusú események szervezése során eljárni, így igény esetén indokolt ennek szabályrendszerét az érintett sportági szakszövetséggel – és rajta keresztül az érintett hatóságokkal - együttműködésben kidolgozni.

Megjegyzésem (Indítványozó):

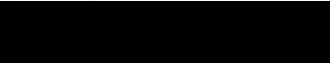
A gépjárműsport szabadidős rendezvények jellemzően magánterületen vagy közterületen zajlanak, de mindenképpen ezek forgalomtól történő lezárása és elkülönülése mellett. Azok a rendezvények, amelyek érintettek a közlekedési szabályok betartásában, közutak használatában, azok a szakszövetség versenyrendszerének keretében szerveződnek. A szabadidős eseményeken a betartandó szabályokról minden esetben a szervező, rendező rendelkezik, és azok betartatásáról gondoskodik.

Egyéb nyilatkozatok és melléletek:

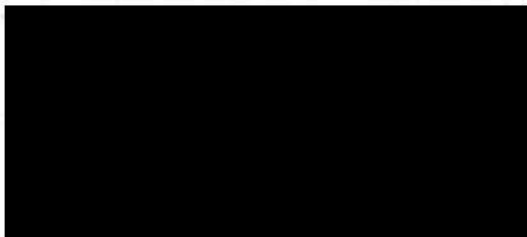
Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról:

Személyes adataim (nevem) nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Hozzájárulok személyes adataim, beadványommal kapcsolatos szükséges mértékű kezeléséhez.

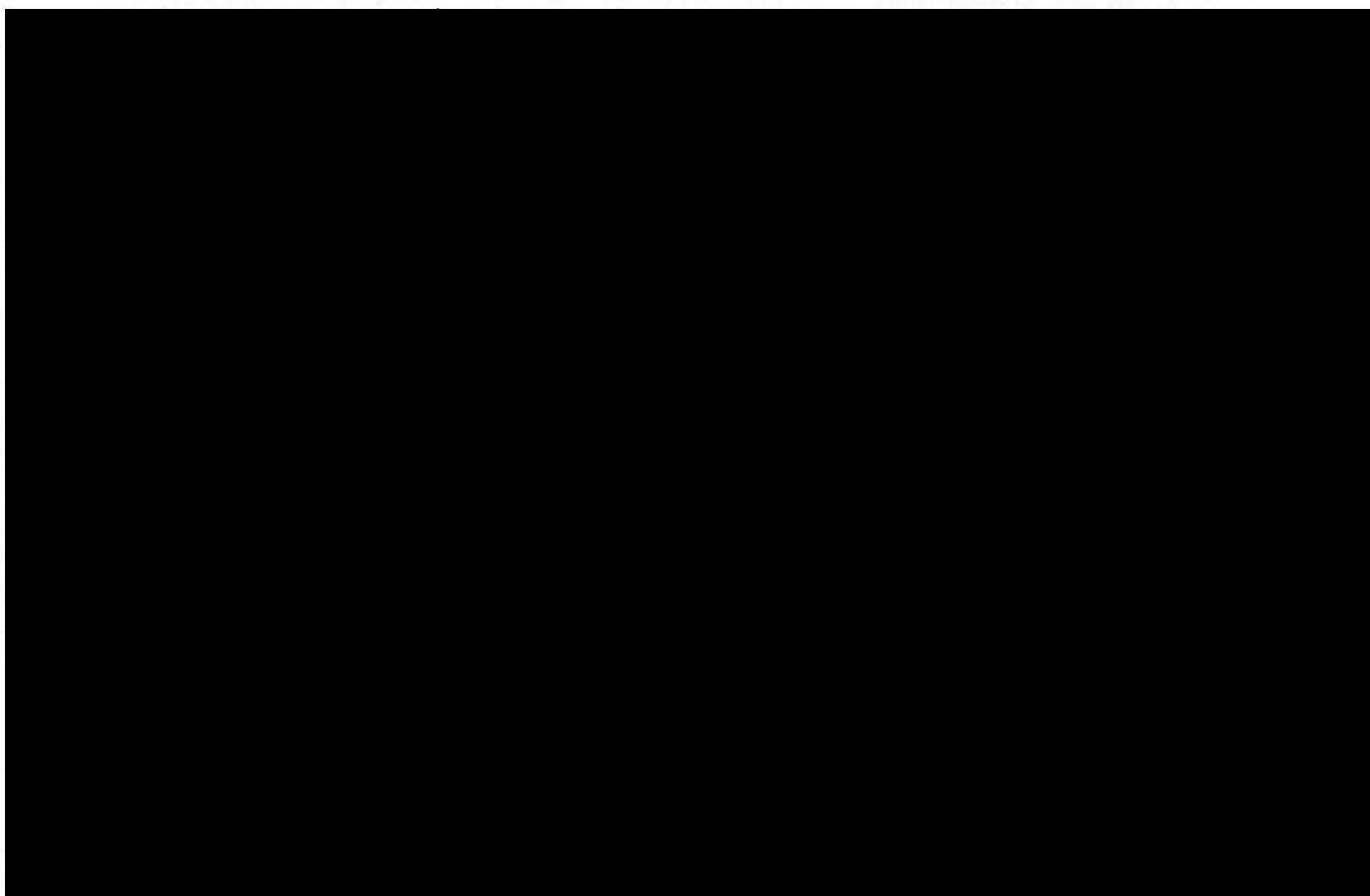
Kelt:

Mellékletek

1. melléklet

2. melléklet

2024. 12. 08. 10:20
www.frt.hu/autosport/versenyek/kupa_19-7_abszolot.html
www.frt.hu/autosport/versenyek/kupa_19-7_abszolot.html 2/4

(1400cm3ccm)

Sportegyesület

